

PITpoint Magazine

Marzec 2020

KPMG.pl

Spis treści

Nowe zasady rozliczania dochodów z wirtualnych walut

4

Danina solidarnościowa

7

Ulga na działalność badawczo-rozwojową

9

Ulga dla młodych

12

Wspólne rozliczenie z małżonkiem w zeznaniu rocznym PIT

14

Kwota zmniejszająca podatek a roczne rozliczenie podatku

16

Wskaźniki i stawki

18

Wstęp

Szanowni Państwo,

Z przyjemnością przedstawiamy kolejny numer naszego magazynu PITPoint Magazine.

30 kwietnia br. dla większości podatników mija termin rozliczenia się z fiskusem za 2019 rok. Dla sporej grupy podatników, dużym ułatwieniem w przygotowaniu zeznania podatkowego będzie wprowadzona od rozliczenia za poprzedni rok usługa e-PIT. Twój e-PIT to automatycznie przygotowane i udostępnione przez Krajową Administrację Skarbową roczne zeznanie podatkowe osób fizycznych.

Należy zaznaczyć, iż z usługi tej, w bieżącym roku skorzystają podatnicy rozliczający się za 2019 rok na formularzu PIT-28, PIT-36, PIT-37 lub PIT-38, niemniej jednak z wyłączeniem osób prowadzących działalność gospodarczą.

W związku z powyższym, na łamach bieżącego numeru magazynu, odniesiemy się m.in. do praktycznych aspektów związanych z rozliczeniem różnego rodzaju przychodów w zeznaniu PIT, w szczególności w zakresie tych, które w sposób bezpośredni nie są przygotowywane przez administrację skarbową.

Przenalizujemy więc kwestie związane z właściwym sposobem wykazania w zeznaniu podatkowym dochodów z wirtualnych walut. Przyjrzymy się również sytuacji związanej z rozliczeniem daniny solidarnościowej.

Wskazemy kto i jak może skorzystać z przysługujących ulg i odliczeń w zeznaniu podatkowym za 2019 rok, w tym ulgi B+R, nowej ulgi dla młodych czy też możliwości wspólnego rozliczenia z małżonkiem.

Na koniec odniesiemy się również do kwestii związanej z rozliczaniem w rocznym zeznaniu podatkowym kwoty zmniejszającej podatek.

Mamy nadzieję, że przedstawione zagadnienia pomogą Państwu w ocenie swoich obowiązków podatkowych oraz konsekwencji jakie z nich płyną.

Życmy Państwu przyjemnej lektury.

**Andrzej
Marczak**

Partner w dziale doradztwa podatkowego, szef zespołu ds. PIT w KPMG w Polsce

**Grzegorz
Grochowina**

Starszy menedżer w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Nowe zasady rozliczania dochodów z wirtualnych walut

Wstęp

Inwestycje w alternatywne formy lokowania kapitału, pozostały popularne także w roku 2019. Inwestorzy często decydowali się na inwestycję w waluty wirtualne, licząc na uzyskanie bardziej atrakcyjnego zwrotu niż przy bardziej tradycyjnych rodzajach inwestycji. Zjawisko handlu walutami wirtualnymi, jako relatywnie nowe, doczekało się indywidualnego uregulowania prawnego stosunkowo niedawno, tj. dopiero w 2018 roku. Zgodnie zaś z treścią wspomnianych przepisów, obowiązujących od początku 2019 roku, pierwszym rokiem, w którym należy złożyć zeznanie na nowych zasadach jest rok 2020 (zeznanie składane za rok 2019).

Warto zatem pochylić się nad tematem opodatkowania walut wirtualnych i przedstawić na podstawie jakich reguł opodatkowane będą osiągnane z tego źródła dochody.

Stan prawny obowiązujący przed 1 stycznia 2019 roku

Poprzednie rozwiązania prawne nie były oparte na szczególnych regulacjach ustawowych odnoszących się do tego zjawiska. Spowodowane to było brakiem regulacji, która bezpośrednio dotyczyłaby nie tylko tematu opodatkowania przychodów osiągnanych z kryptowalut, ale także definicji walut wirtualnych

jako takich. Handel czy też pozyskiwanie waluty wirtualnej z tzw. wykopywania kryptowalut stanowiły nowe zjawisko także w sferze prawnej i od samego początku budziło wątpliwości jeżeli chodzi o określenie charakteru prawnego zjawiska. Tym niemniej należy stwierdzić, że na gruncie interpretacji indywidualnych organów podatkowych oraz orzecznictwa sądów administracyjnych, ukształtowały się odrębne podejścia w zakresie rozliczania przychodów osiągnanych z walut wirtualnych przez osoby fizyczne oraz osoby prowadzące działalność gospodarczą.

Przychody osiągnane przez osoby fizyczne były kwalifikowane jako przychody ze zbycia praw majątkowych, w oparciu o regulacje art. 18 ustawy o PIT. Wspomniany przepis zawiera otwarty katalog praw majątkowych, które podlegają opodatkowaniu, zatem brak było przeszkód aby przychody osiągnane z kryptowalut zakwalifikować do tego źródła przychodów. W praktyce wiązało się to z koniecznością wykazania osiągnanych dochodów w zeznaniu podatkowym i opodatkowania ich przy użyciu skali podatkowej – 18% i 32%.

W odniesieniu zaś do osób prowadzących działalność gospodarczą, zgodnie ze wskazaniem organów podatkowych, przy spełnieniu warunków pozwalających

na zakwalifikowanie danego przychodu jako przychód związany z działalnością gospodarczą, brak jest przeciwwskazań do zaliczenia przychodów osiąganych z walut wirtualnych do źródła określonego w art. 14 ustawy o PIT – tj. pozarolniczej działalności gospodarczej. W praktyce zatem pozwalało to na opodatkowanie dochodów z walut wirtualnych jednolitą stawką opodatkowania – 19%.

Brak regulacji ustawowej, wiązał się także z brakiem określenia w którym dokładnie momencie powstaje przychód podlegający opodatkowaniu. Brak wspomnianej pewności powodował wiele sporów podatników z organami podatkowymi, przede wszystkim w zakresie skutków podatkowych wymiany jednego rodzaju waluty wirtualnej na inną walutę wirtualną. Ostatecznie spór ten został rozwiązany przez ustawodawcę i zostanie szerzej omówiony w dalszych rozważaniach.

Definicja waluty wirtualnej

Ustawa o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu z dnia 1 marca 2018 roku zawiera definicję waluty wirtualnej, która następnie została wprowadzona do ustawy o PIT.

„waluta wirtualna - rozumie się przez to cyfrowe odwzorowanie wartości, które nie jest:

- a. prawnym środkiem płatniczym emitowanym przez NBP, zagraniczne banki centralne lub inne organy administracji publicznej,
- b. międzynarodową jednostką rozrachunkową ustanawianą przez organizację międzynarodową i akceptowaną przez poszczególne kraje należące do tej organizacji lub z nią współpracujące,
- c. pieniądzem elektronicznym w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 roku o usługach płatniczych,
- d. instrumentem finansowym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o obrocie instrumentami finansowymi,
- e. wekslem lub czekiem

- oraz jest wymienne w obrocie gospodarczym na prawne środki płatnicze i akceptowane jako środek wymiany, a także może być elektronicznie przechowywane lub przeniesione albo może być przedmiotem handlu elektronicznego;”

Definicja zawarta w objaśnieniu pojęć ustawowych porządkuje pojęcie waluty wirtualnej i stanowi podstawę do regulacji ustawy o PIT, w której wprowadzono zasady opodatkowania przychodów uzyskiwanych z odpłatnego zbycia waluty wirtualnej.

Przepisy obowiązujące od 1 stycznia 2019 r.

Regulacja obowiązująca od 1 stycznia 2019 roku wprowadza ujednolicone zasady opodatkowania dochodów osiąganych ze zbycia walut wirtualnych poprzez wprowadzenie do art. 17 ust. 1. ustawy o PIT punktu 11, zgodnie z którym „za przychody z kapitałów pieniężnych uważa się przychody z odpłatnego zbycia waluty wirtualnej.”

Ustęp 1g w art. 17 ustawy o PIT wprowadza stosowanie powyższego rozwiązania prawnego także dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą.

Zgodnie zaś z treścią art. 30b ustawy o PIT dochodem z odpłatnego zbycia walut wirtualnych jest różnica pomiędzy sumą przychodów a kosztami uzyskania przychodów określonych w art. 22 ust. 14-16 ustawy o PIT. Powyższe rozwiązanie wiąże się zatem z wprowadzeniem przez ustawodawcę opodatkowania dochodów osiągniętych ze sprzedaży kryptowalut podatkiem w wysokości 19%, niezależnie od tego czy podatnik osiągnął te przychody w ramach pozarolniczej działalności gospodarczej czy też nie.

Wolą ustawodawcy wyrażoną w ustępie 5d art. 30b ustawy o PIT dochody takie należy traktować jako pochodzące z odrębnego źródła uzyskania przychodów, co sprawia że podatnicy nie mogą odliczać przy wyliczeniu dochodu ze zbycia walut wirtualnych, strat z innych źródeł przychodów, tj. również związanych z innymi przychodami kapitałowymi.

Opodatkowanie ma miejsce na bazie rocznej, podatnik zobowiązany jest wykazać wszystkie przychody oraz koszty osiągnięte w roku podatkowym na formularzu PIT-38 i rozliczyć się do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym.

Koszty uzyskania przychodów

Ustawodawca regulując zagadnienie opodatkowania walut wirtualnych, wprowadził także rozwiązania odnośnie ustalenia kosztów uzyskania przychodów. Zgodnie z treścią ustępów 14-16 art. 22 ustawy o PIT koszty uzyskania przychodu stanowią udokumentowane wydatki bezpośrednio poniesione na nabycie waluty wirtualnej oraz koszty związane ze zbyciem waluty wirtualnej. W związku z powyższym brzmieniem przepisów pojawia się pytanie jak wspomniana regulacja odnosi się do tzw. kopania kryptowalut, a mianowicie czy na jej podstawie wydatki na nabycie wymaganego sprzętu komputerowego oraz prądu można uznać za koszty uzyskania przychodu w razie sprzedaży uzyskanych za pomocą kopania walut wirtualnych? Zgodnie ze stanowiskiem organów podatkowych takie wydatki stanowią pośrednie koszty uzyskania przychodów, ze względu na brak bezpośredniego związku pomiędzy wydatkami poniesionymi na prąd czy też odpowiedni sprzęt a uzyskanymi walutami wirtualnymi. Stanowisko to jest negatywne dla podatników, brak jest jednak na dzień dzisiejszy wypowiedzi judykatury w tym temacie, które pozwoliły na rozwiązanie przedmiotowego sporu. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 19 listopada 2019 roku o sygn. akt 1 SA/Łd 411/19 nakazał jedynie organowi podatkowemu ponownie odnieść się w swojej argumentacji do zagadnienia pośredniości kosztu uzyskania przychodu jeżeli chodzi o wydatki poniesione na sprzęt oraz prąd.

Dodatkowo, jeżeli chodzi o możliwość odliczenia kosztów uzyskania przychodów, ustawodawca ograniczył tę możliwość wyłącznie do roku podatkowego, w którym zostały one poniesione oraz na rok następny. Przedmiotowe rozwiązanie należy ocenić jako negatywne dla osób osiągających przychody z tego źródła.

Podsumowanie

Odnosząc się do całokształtu zmian wprowadzonych przez ustawodawcę, należy zauważyć, że przedmiotowe regulacje uporządkowały co do zasady całość zagadnienia, jakim są waluty wirtualne oraz przychody i koszty osiągane z ich odpłatnego zbycia (lub związane z tym zbyciem).

Wprowadzone przepisy wskazały kiedy mamy do czynienia z powstaniem przychodu z odpłatnego zbycia walut wirtualnych oraz określiły, że co do zasady ich opodatkowanie nastąpi z wykorzystaniem 19% stawki podatku.

Najważniejszą zmianą dla podatników wydaje się być wyraźne wskazanie, że transakcje wymiany waluty wirtualnej na inną kryptowalutę są neutralne podatkowo, co powinno znacząco ułatwić kwestię rozliczeń podatnikom, którzy często dokonywali wielu transakcji dziennie.

Negatywnie należy ocenić brak regulacji w zakresie określenia możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków ponoszonych przez podatników, którzy nabywają waluty wirtualne w drodze wykopywania, a zatem wydatków ponoszonych na sprzęt komputerowy oraz prąd, a także ograniczenie możliwości odliczenia kosztów uzyskania przychodów jedynie do dwóch lat podatkowych od ich poniesienia.

Jakub Pankowiec

Konsultant w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Danina solidarnościowa – nowy podatek dla najbogatszych

Zakres podmiotowy i przedmiotowy

Kogo dotyczy zatem kwestia daniny solidarnościowej? Obowiązek zapłaty daniny solidarnościowej dotyczy osób fizycznych, które uzyskują dochody (przychód minus koszty) podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych na zasadach określonych w:

- art. 27 ust. 1, 9 i 9a ustawy PIT, dochody podlegające opodatkowaniu według skali podatkowej (np. z pracy, emerytury, kontraktów menedżerskich), od których należy podatek oblicza się w rocznym obliczeniu podatku PIT-40A albo w zeznaniu PIT-36 lub PIT-37, z wyłączeniem dochodów, do których z postanowieniami umów o unikaniu podwójnego opodatkowania ma zastosowanie metoda wyłączenia z progresją;
- art. 30b ustawy PIT, dochody z niektórych zysków kapitałowych (np. z odpłatnego zbycia papierów wartościowych, pochodnych instrumentów finansowych oraz z realizacji praw z nich wynikających), od których należy podatek oblicza się według stawki 19% w zeznaniu PIT-38;
- art. 30c ustawy PIT dochody z pozarolniczej działalności gospodarczej oraz z działów specjalnych produkcji rolnej ustalone na podstawie prowadzonych ksiąg, od których należy podatek oblicza się według stawki 19% w zeznaniu PIT-36L;
- art. 30f ustawy PIT, dochody z zagranicznej jednostki kontrolowanej, od których należy podatek oblicza się według stawki 19% w zeznaniu PIT-CFC.

Danina solidarnościowa jest nowym świadczeniem publicznym wprowadzonym ustawą z dnia 23 października 2018 roku o Solidarnościowym Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych. Daninę solidarnościową reguluje art. 30h ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: „ustawa PIT”).

Wpływy z daniny solidarnościowej zasilają Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych. Należy zaznaczyć, iż nowy podatek obowiązuje **od 1 stycznia 2019 roku i podlegają jej dochody uzyskane od tego dnia.**

Obowiązek zapłaty daniny solidarnościowej powstaje, gdy suma ww. dochodów, po ich zmniejszeniu o kwoty pomniejszające, przekracza 1 000 000 zł.

W kwotach pomniejszających uwzględnia się odliczone od ww. dochodów kwoty składek na ubezpieczenia społeczne (krajowych i zagranicznych), o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 2a ustawy PIT, a także kwoty, o których mowa w art. 30f ust. 5 ustawy PIT, tj. uwzględnioną w podstawie opodatkowania podatnika dywidendę otrzymaną od zagranicznej jednostki kontrolowanej oraz dochód z odpłatnego zbycia udziału w zagranicznej jednostce kontrolowanej, w części uwzględnionej w podstawie jego opodatkowania.

Wysokość i termin zapłaty daniny solidarnościowej

Danina solidarnościowa wynosi 4% podstawy jej obliczenia. Obliczaną kwotę należnej daniny solidarnościowej należy zaokrąglić do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.

Przykład:

Osoba fizyczna osiągnęła w roku podatkowym dochód z działalności gospodarczej w kwocie 800 000 zł oraz dochód ze sprzedaży akcji 400 000 zł. Opłaciła również składki na ubezpieczenie społeczne w wysokości 6000 zł. W rezultacie jej dochód pomniejszony o odliczenie wynosi 1 194 000 zł. Podstawą obliczenia daniny będzie kwota 194 000 zł, zaś sama danina solidarnościowa to 7760 zł.

Kwotę daniny solidarnościowej należy wpłacić na rachunek urzędu skarbowego właściwego dla podatku dochodowego od osób fizycznych.

Co istotne, podatnik będzie zobowiązany również do złożenia dodatkowej deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej (DSF-1) do 30 kwietnia roku kalendarzowego.

Obowiązek składania deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej i wpłaty daniny solidarnościowej podlega wykonaniu po raz pierwszy w terminie do dnia 30 kwietnia 2020 roku. Przy ustalaniu wysokości podstawy obliczenia daniny solidarnościowej płatnej w tym terminie uwzględnia się dochody uzyskane od dnia 1 stycznia 2019 roku i kwoty pomniejszające te dochody, wykazywane w PIT-36, PIT-36L, PIT-37, PIT-38, PIT-CFC oraz PIT-40A, których termin złożenia upływa w okresie od 1 stycznia 2019 roku do 30 kwietnia 2020 roku.

Obowiązek zapłaty przy rozliczeniach z małżonkiem

Osoby fizyczne, które zdecydowały się na opodatkowanie swoich dochodów wspólnie z dochodami małżonka również stosują powyższą zasadę ustalania podstawy obliczenia daniny solidarnościowej. Istotne jest, że każdy z małżonków, niezależnie od sposobu opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych w PIT-36 albo w PIT-37, przy ustalaniu podstawy obliczenia daniny solidarnościowej uwzględnia wyłącznie swoje dochody (nie łączy ich z dochodami małżonka, ani nie dzieli na pół).

Należy również zaznaczyć, iż do daniny solidarnościowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. Przepisy tej ustawy, które mają zastosowanie do podatków, mają również odpowiednie zastosowanie do daniny solidarnościowej (np. przepisy dotyczące nadpłat, zapłaty podatku, ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, czy też klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania).

Anna Czernik

Konsultant w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Anna Lewandowska

Konsultant w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Ulga na działalność badawczo-rozwojową

Ulga B+R to świetne narzędzie podatkowe, którego celem jest wspieranie innowacyjnej działalności gospodarczej podatników, a tym samym zwiększenie skali inwestycji przedsiębiorstw w badania i rozwój w Polsce.

Podatnicy, którzy rozliczają podatek według skali podatkowej lub 19% liniowej stawki podatkowej mogą za rok 2019 odliczyć od podstawy opodatkowania 100% wydatków poniesionych na działalność badawczo-rozwojową (tzw. koszty kwalifikowane). Wyjątek stanowią przedsiębiorstwa o statusie centrum badawczo-rozwojowego (będący mikro, małymi i średnimi przedsiębiorcami) - te bowiem są uprawnione do odliczenia 150% w odniesieniu do wszystkich kosztów kwalifikowanych.

Ważne!

Wydatki kwalifikowane podatnik odliczy od dochodu niezależnie od tego, czy wydatki te już zostały uwzględnione przy kalkulacji podstawy opodatkowania

jako koszty uzyskania przychodów. Efektywnie zatem, wydatki mogą zostać uwzględnione nawet dwukrotnie: raz w ciągu roku i drugi raz - przy kalkulacji podatku dochodowego za rok podatkowy 2019. Ważne jest natomiast aby kwota odliczenia ulgi B+R nie przekroczyła kwoty dochodu. W przypadku gdy tak się stanie, podatnik może odliczyć koszty kwalifikowane poniesione za dany rok - w części przekraczającej dochód - w następujących po sobie kolejno 6 latach podatkowych.

Przykład:

Podatnik, który w 2019 roku poniesie koszty prac B+R w wysokości 1 mln PLN będzie mógł efektywnie obniżyć podatek dochodowy o 190 tys. PLN. Wyliczenie będzie następujące:

Miesiąc	Ulga B+R
Wysokość kosztów kwalifikowanych	1 000 000
Podstawa opodatkowania	2 000 000
Odliczenie z tytułu kosztów kwalifikowanych (100%)	1 000 000
Podstawa opodatkowania po odliczeniu ulgi B+R	1 000 000
Stawka podatku	19%
Podatek	190 000
Różnica w opodatkowaniu/korzyść:	190 000

Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono koszty kwalifikowane. Tym samym, podatnicy za rok 2019 będą uprawnieni do odliczenia kosztów kwalifikowanych w zeznaniu rocznym składanym do końca kwietnia 2020 roku. Koszty kwalifikowane należy wykazać w formularzu PIT/BR. Druk ten jest załącznikiem do zeznania PIT-36 i PIT-36L.

nawet jego produkcji (produkt nie przeszedł testów itp.). Tym samym liczy się fakt poniesienia wydatku traktowanego jako koszt kwalifikowany a nie efekt zakończonych prac.

Przykłady działań mogących klasyfikować się jako działania B+R w poszczególnych branżach:

- Branża finansowa: rozwój systemów informatycznych o nowych funkcjonalnościach czy rozwój nowych metod płatności elektronicznych, itp.;
- Branża budowlana: opracowanie nowych metod inżynierskich i budowlanych czy ulepszonych materiałów budowlanych, itp.;
- Branża rolnicza: m.in. rozwój ulepszonych nawozów, rozwój metod przechowywania produktów rolnych celem zachowania ich świeżości i jakości;
- Branża medyczna: rozwój aparatury medycznej, badania nad nowymi postaciami leków czy szczepionek, itp.;
- ICT: m.in. rozwój nowego oprogramowania, rozwój nowych platform cyfrowych.

Jakie koszty się kwalifikują?

Ustawa PIT w art. 26e ust. 2 określa szereg kosztów kwalifikowanych podlegających odliczeniu. Kosztami takimi są:

- Wynagrodzenia z tytułu umów o pracę i innych umów cywilnoprawnych (umowa zlecenia, umowa o dzieło) i składki na ubezpieczenie społeczne finansowane przez pracodawcę;
- Wydatki związane z zakupem materiałów i surowców służących bezpośrednio realizacji działalności B+R,
- Wydatki poniesione na usługi obce, tj.: uzyskanie opinii, ekspertyz, usług doradczych i innych usług równorzędnych, a także nabycie wyników badań wykonywanych na podstawie umowy przez jednostkę naukową;
- Wydatki poniesione na korzystanie z aparatury naukowo-badawczej wykorzystywanej w działalności B+R przedsiębiorcy;
- Odpisy amortyzacyjne od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych wykorzystywanych w działalności B+R; zaliczone w danym roku do kosztów uzyskania przychodów, z wyłączeniem samochodów osobowych oraz budynków, budowli i lokali będących odrębną własnością;

Dla kogo ulga B+R?

Ulga B+R dedykowana jest tym przedsiębiorcom, którzy prowadzą w ramach działalności prace badawczo-rozwojowe w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 38-40 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. badania podstawowe i aplikacyjne jak również prace rozwojowe w rozumieniu art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku – prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W praktyce, z ulgi B+R może skorzystać podatnik niezależnie od tego czy w ramach jego przedsiębiorstwa ma wyodrębniony dział B+R czy też nie. W większości przypadków zatem, pracami B+R będą czynności, które podatnik może uznawać za codzienne: tworzenie produktu od podstaw, jak również ulepszanie produktu, technologii produkcji czy testowanie nowych materiałów celem redukcji kosztów przedsiębiorstwa. Ważne, aby podatnik ujął te koszty kwalifikowane, które poniesione były do momentu wprowadzenia ulepszanego produktu na rynek czy rozpoczęcia produkcji według nowej technologii.

Ważne!

Prace badawczo- rozwojowe nie muszą zakończyć się sukcesem. Tym samym podatnik ma prawo ująć koszty kwalifikowane nawet w przypadku, gdy produkt ostatecznie nie wszedł na rynek lub nie rozpoczęto

- Koszty uzyskania i utrzymania patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru;
- Odpisy amortyzacyjne od wartości niematerialnych i prawnych w postaci kosztów prac rozwojowych zakończonych pozytywnym rezultatem.

Dodatkowo, w przypadku podatników posiadających status centrum badawczo - rozwojowego (CBR) oprócz kosztów wymienionych powyżej, zalicza się:

- Odpisy amortyzacyjne od budowli, budynków i lokali będących odrębną własnością wykorzystywanych w prowadzonej działalności B+R,
- Koszty ekspertyz, opinii, usług doradczych i usług równorzędnych, badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy technicznej i patentów lub licencji na chroniony wynalazek, uzyskanych od podmiotów innych niż jednostki naukowe.

Jakie dokumenty uprawniają do skorzystania z ulgi B+R?

Skorzystanie z ulgi podatkowej na działalność B+R wymaga odpowiedniego przygotowania. Podatnik musi, w szczególności, prowadzić odrębną ewidencję księgową wydatków związanych z działalnością B+R. Dodatkowo, w celu potwierdzenia ponoszenia kosztów kwalifikowanych rekomendowane jest m.in. szczegółowe dokumentowanie (opis) wykonywanych prac B+R czy prowadzenie ewidencji czasu pracowników zaangażowanych w prace B+R.

Wymaga również podkreślenia, iż podatnik nie może skorzystać z ulgi B+R w zakresie w jakim prowadził w roku podatkowym działalności na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia jak również w zakresie w jakim koszty kwalifikowane zostały zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie. Warto wspomnieć, iż przepisy dotyczące skorzystania z ulgi B+R pozostały w 2020 roku niezmienione od października 2018 roku. Na chwilę obecną, nie są planowane żadne prace nad zmianą powyższych przepisów na lata następne.

Dominika Sięka

Młodszy menedżer w dziale doradztwa podatkowego w KPMG w Polsce, biuro w Krakowie

Ulga dla młodych

Ulga dla młodych jest stosunkowo niedawno wprowadzonym zwolnieniem w podatku dochodowym od osób fizycznych. Po raz pierwszy mogła zostać zastosowana do przychodów uzyskanych od 1 sierpnia 2019 roku. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy, celem regulacji jest obniżenie obciążeń podatkowych młodych osób, co ma pozwolić łatwiej im rozpocząć pracę oraz ograniczyć zjawisko tzw. „szarej strefy”.

Od 1 stycznia 2020 roku, płatnicy mają obowiązek stosowania ulgi dla młodych. Między 1 sierpnia 2019 roku a końcem 2019 roku, przy obliczaniu zaliczek na podatek dochodowy płatnik nie stosował zwolnienia od podatku, chyba że podatnik złożył pisemne oświadczenie, że uzyskane w powyższym okresie przychody będą w całości zwolnione od podatku. W przypadku braku oświadczenia, podatnik ma i tak możliwość zastosowania zwolnienia w zeznaniu podatkowym.

W 2020 roku limit przychodów, które mogą być zwolnione z opodatkowania w ramach ulgi dla młodych to 85 528 zł. W roku poprzednim była to kwota 35 636,67 zł (5 miesięcy obowiązywania ulgi/12 miesięcy * 85 528 zł). Ulga dotyczy tylko danego roku podatkowego, a jej niewykorzystana część „nie przechodzi” na lata następne. Podobnie, niewykorzystana przez jednego z małżonków część limitu z danego roku nie podlega rozliczeniu w ramach limitu przysługującemu drugiemu małżonkowi.

Zakresem regulacji objęte są wyłącznie osoby wykonujące pracę na podstawie stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy, stosunku służbowego, stosunku pracy nakładczej lub umów zlecenia zawartych z firmą. Z ulgi dla młodych nie mogą skorzystać osoby poniżej 26. roku życia, które wykonują pracę, ale na innej podstawie niż wymieniona w ustawie, np. na podstawie umowy o praktyki absolwenckie albo umowy o dzieło. Ponadto, ulgą dla młodych nie są objęte przychody, które są opodatkowane zryczałtowanym podatkiem dochodowym, np. z tytułu umowy zlecenia gdy kwota należności określona w umowie nie przekracza 200 zł.

Przy obliczaniu kwoty przychodów podlegających zwolnieniu od podatku nie uwzględnia się przychodów zwolnionych od podatku dochodowego oraz przychodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku. Przychodami zwolnionymi są np. należności za czas podróży służbowej pracownika

albo dochody zagraniczne rozliczane zgodnie z metodą wyłączenia z progresją na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Odliczeniu w podatku dochodowym od osób fizycznych nie podlegają składki zapłacone ze środków podatnika od przychodów objętych ulgą dla młodych. Zasada ta ma zastosowanie zarówno w trakcie roku przy obliczaniu zaliczek na podatek, jak i w rozliczeniu rocznym oraz zarówno do składek na ubezpieczenia społeczne, jak i składek na ubezpieczenie zdrowotne.

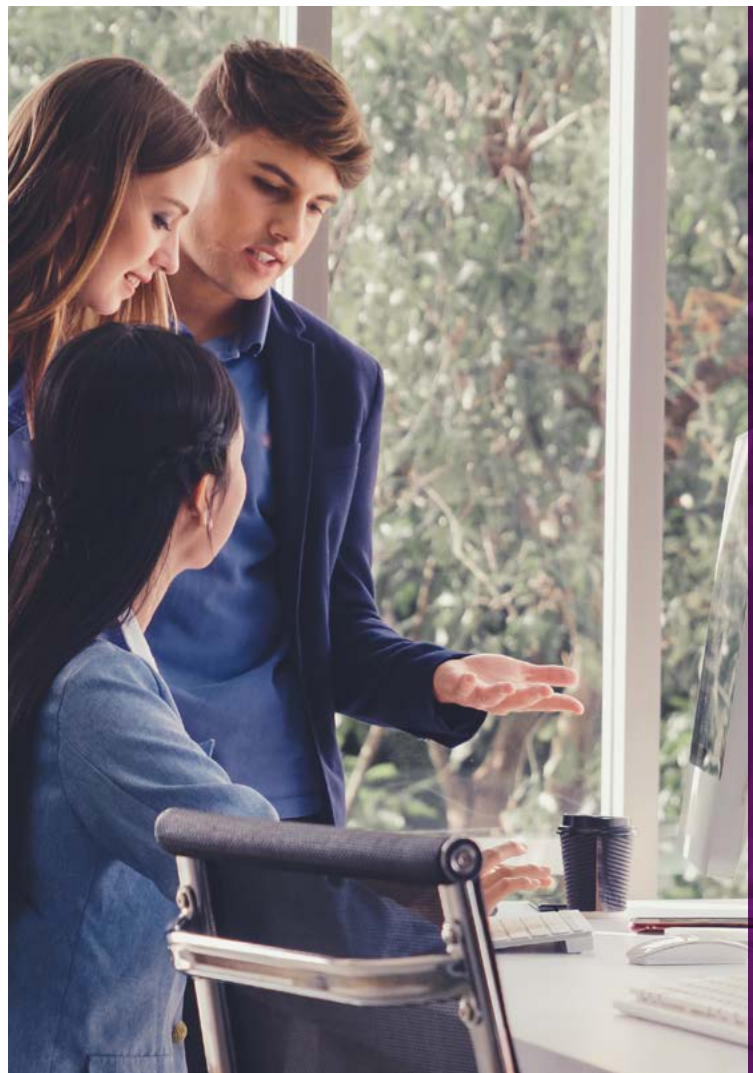
O zwolnieniu z opodatkowania decyduje wiek podatnika na moment uzyskania przychodu, a nie wiek na moment zawarcia umowy czy wykonywania pracy. Wiek ustalany jest z uwzględnieniem pełnej daty urodzenia. Jeżeli więc wypłata wynagrodzenia następuje przed osiągnięciem przez podatnika 26. roku życia, wynagrodzenie może podlegać zwolnieniu z opodatkowania. W przeciwnym przypadku, nie można zastosować ulgi dla młodych, nawet jeżeli wynagrodzenie zostaje wypłacone np. dzień po 26. urodzinach pracownika.

Nadwyżka przychodów ponad kwotę limitu zwolnienia podlega opodatkowaniu na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej. Po przekroczeniu kwoty limitu, zaliczki na PIT obliczane są więc według stawki 17% i 32% po przekroczeniu podstawy opodatkowania 85 528 zł oraz z zastosowaniem tzw. kwoty wolnej od podatku.

W przypadku osób, które korzystają z ulgi dla młodych i otrzymują wynagrodzenie pochodzące z tytułu korzystania lub rozporządzania prawami autorskimi lub pokrewnymi (tzw. wynagrodzenie autorskie), suma łącznych kosztów uzyskania przychodów z tego tytułu oraz przychodów zwolnionych od podatku w ramach ulgi dla młodych nie może w 2020 roku przekroczyć kwoty 85 528 zł, a w roku 2019- kwoty 35 636,67 zł. Ma to na celu zapobieżenie sytuacji, w której pracownik będzie korzystał z podwójnej preferencji podatkowej, tj. ze zwolnienia od podatku oraz z 50% kosztów w odniesieniu do podlegającej opodatkowaniu nadwyżki ponad kwotę zwolnioną.

Przy uldze dla młodych koszty uzyskania przychodów nie mogą być wyższe niż kwota przychodów z danego źródła, która podlega opodatkowaniu. W przeciwnym przypadku, możliwa byłaby sytuacja, w której preferencja podatkowa generuje stratę. Przykładowo, jeżeli podstawa opodatkowania wynosiłaby 87 528, 85 528 zł zwolnione byłoby z opodatkowania a podatnik zastosowałby koszty faktycznie poniesione, udokumentowane imiennymi biletami okresowymi w wysokości 4 000 zł, mógłby wykazać stratę podatkową.

W momencie wprowadzenia do polskiego systemu prawnego, ulga dla młodych przysporzyła płatnikom (zakładom pracy) wielu problemów. Pojawił się szereg pytań i wątpliwości, z których najważniejsze zostały zaadresowane powyżej. Zmiana legislacyjna na pewno

wymagała, np. przeszkolenia osób w dziale kadr i płac czy dostosowania oprogramowania funkcjonującego w spółce do nowych przepisów. Mimo tych trudności, zwolnienie z opodatkowania młodych osób jest dużym krokiem w kierunku ich aktywizacji zawodowej. Jest to niewątpliwie pozytywna zmiana w polskim systemie podatkowym, chociaż, z niepokojem przyjmuje się informacje o przypadkach, w których pracodawcy obniżają pracownikom wynagrodzenie brutto, wychodząc z założenia, że po zastosowaniu ulgi dla młodych ich wynagrodzenie netto pozostanie na tym samym poziomie.

Sebastian Kałuża

Starszy konsultant w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Wspólne rozliczenie z małżonkiem w zeznaniu rocznym PIT

Komentarz:

W związku ze zbliżającym się terminem na złożenie zeznania podatkowego za 2019 rok, małżonkowie staną przed wyborem sposobu rozliczenia dochodów uzyskanych w trakcie minionego roku. Co do zasady podatnicy rozliczają uzyskane dochody indywidualnie, ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: „Ustawa PIT”) dopuszcza jednak możliwość wspólnego rozliczenia z małżonkiem, przy spełnieniu określonej liczby warunków. Nie każde więc małżeństwo będzie miało możliwość wspólnego rozliczenia podatkowego.

Kto może się wspólnie rozliczyć?

Ustawa PIT wskazuje cztery podstawowe warunki które należy łącznie spełnić aby móc wspólnie rozliczyć się z małżonkiem. Pierwszym z warunków jest pozostawanie w związku małżeńskim przez cały rok kalendarzowy którego dotyczy dane rozliczenie. Oznacza to, że jeżeli małżonkowie zawarli związek małżeński np. w trakcie 2019 roku, pierwsze wspólne rozliczenie będą uprawnieni

przygotować za 2020 rok. Analogicznie sytuacja wygląda w przypadku rozwiązania małżeństwa przez rozwód, małżonkowie nie będą mogli rozliczyć się wspólnie za rok w którym rozwód miał miejsce. Wyjątkiem od tej reguły jest sytuacja w której jeden z małżonków umiera w trakcie roku podatkowego. Wówczas mimo, że małżeństwo ustało w trakcie roku podatkowego, wspólne rozliczenie w dalszym ciągu przysługuje żyjącemu małżonkowi. Drugim z warunków jest posiadanie przez współmałżonków wspólności majątkowej przez cały rok kalendarzowy. W przypadku zatem podpisania przez małżonków intercyzy w trakcie roku podatkowego, nie będą oni już uprawnieni do wspólnego rozliczenia. Warunkiem wykluczającym możliwość wspólnego rozliczenia jest opodatkowanie przez choćby jednego małżonka osiągniętych dochodów w formie 19% podatku liniowego, zryczałtowanego podatku od przychodów ewidencjonowanych lub karty podatkowej, a także podatku tonażowego. Co za tym idzie, jeżeli jeden z małżonków prowadzi działalność gospodarczą, wspólne rozliczenie

z małżonkiem będzie mógł złożyć wyłącznie w przypadku w którym swoje dochody z tego tytułu opodatkowuje na zasadach ogólnych. Podejmując więc decyzję o sposobie opodatkowania dochodów z działalności gospodarczej, możliwość wspólnego rozliczenia bądź jej brak jest jednym z wielu aspektów na który podatnicy powinni zwrócić uwagę.

Czy wspólne rozliczenie podatkowe się opłaca?

Wspólne rozliczenie małżonków opiera się na zasadzie łącznego opodatkowania sumy dochodów uzyskanych przez obydwu małżonków. Tak obliczoną podstawę

opodatkowania dzieli się następnie na pół i od tej pomniejszonej podstawy opodatkowania oblicza się należny podatek, który ulega podwojeniu. Taki sposób obliczenia należnego podatku oznacza, że jest on korzystny w przypadku występowania dużych różnic w przychodzie pomiędzy małżonkami, w szczególności w sytuacji w której dochody jednego małżonka przekraczają próg podatkowy 85 528 PLN, a dochody drugiego małżonka nie przekraczają tego limitu. Maksymalna oszczędność z tytułu wspólnego rozliczenia sięga ok. 12 tysięcy złotych. Jednakże w przypadku w którym zarobki małżonków są do siebie zbliżone i pozostają w tym samym przedziale skali podatkowej, wspólne rozliczenie nie przynosi korzyści finansowych.

Istnieje również scenariusz w którym wspólne rozliczenie podatkowe może okazać mniej korzystne niż dwa indywidualne zeznania. Chodzi o sytuację w której jeden z małżonków osiąga dochody zwolnione z opodatkowania w Polsce na podstawie postanowień umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, które spowodują zwiększenie efektywnej stawki podatku którą będzie opodatkowana suma dochodów małżonków. Może więc bowiem dojść do sytuacji w której zwiększona stawka podatku będzie skutkowałą powiększonym łącznym zobowiązaniem podatkowym małżonków.

Potrzebne oświadczenie

Istotnym jest również aby małżonkowie którzy chcą złożyć wspólne zeznanie na formularzu PIT-36 lub PIT-37 złożyli w tym celu odpowiednie oświadczenie. Dokonują tego poprzez zaznaczenie właściwej rubryki na pierwszej stronie poszczególnych formularzy. Przypomnijmy również, że począwszy od rozliczenia za 2018 rok, małżonkowie mogą się wspólnie rozliczyć również w sytuacji w której zeznanie złożone zostanie po ustawowym terminie. We wcześniej obowiązującym stanie prawnym, wspólne rozliczenie możliwe było wyłącznie w przypadku złożenia zeznania podatkowego w terminie.

Podsumowując, dokonując wyboru sposób rozliczenia, małżonkowie powinni w pierwszej kolejności zweryfikować czy są uprawnieni do takiego sposobu złożenia zeznania. Ponadto powinni również sprawdzić czy w ich konkretnym przypadku wspólne rozliczenie przyniesie wymierne korzyści finansowe.

Piotr Hanuszewski

Supervisor w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Kwota zmniejszająca podatek a roczne rozliczenie podatku

Od 1 października 2019 roku zmianie uległa nie tylko wysokość stawki podatku dochodowego, ale również wysokość, ściśle z nim powiązanej, kwoty zmniejszającej podatek. Podatnicy, którzy rozliczają się według skali podatkowej na zasadach ogólnych, uprawnieni są do skorzystania z przysługującej im kwoty zmniejszającej podatek. Kwota zmniejszająca podatek umożliwia obniżenie zobowiązania wobec fiskusa poprzez pomniejszenie wyliczonego już podatku.

W celu ustalenia podstawy obliczenia podatku przy opodatkowaniu dochodów na zasadach ogólnych, wszystkie dochody podlegające opodatkowaniu na zasadach ogólnych podatnika podlegają kumulacji. Wysokość stawki podatku zależy od wysokości wyliczonej podstawy opodatkowania. Od tak obliczonego podatku odejmuje się kwotę zmniejszającą podatek. W sytuacji, w której dochody podatnika nie przekraczają kwoty 85 528 zł zastosowanie znajduje niższa stawka podatku dochodowego. Po obliczeniu należnego podatku zostaje on następnie pomniejszony o kwotę zmniejszającą podatek. Jeżeli dochody podatnika osiągną wysokość większą niż kwotę górnej granicy pierwszego progu podatkowego, podatek wynosi 15 181 zł 22 gr + 32% nadwyżki ponad 85 528 zł minus kwota zmniejszająca podatek.

W Polsce kwota zmniejszająca podatek ma charakter degresywny. Oznacza to, że wraz ze wzrostem dochodu

wysokość kwoty zmniejszającej podatek maleje. Kwota zmniejszająca podatek jest zatem rozwiązaniem najkorzystniejszym dla podatników, które osiągają najniższe dochody. W zeznaniu za rok 2019 z uwagi na stosowanie 17,75 % stawki podatku dla dochodów objętych pierwszym progiem podatkowym, wysokość kwoty zmniejszającej podatek kształtuje się następująco:

Podstawa opodatkowania (dochód)	Kwota zmniejszająca podatek
8.000 zł	1420 zł
Od 8.001 zł do 13.000 zł	1420 zł pomniejszone o kwotę obliczoną według wzoru: $871,70 \text{ zł} \times (\text{podstawa obliczenia podatku} - 8000 \text{ zł}) \div 5000 \text{ zł}$
Od 13.001 do 85.528 zł	548,30 zł
Od 85.529 zł do 127.000 zł	548,30 zł pomniejszone o kwotę obliczoną według wzoru: $548,30 \text{ zł} \times (\text{podstawa obliczenia podatku} - 85 528 \text{ zł}) \div 41 472 \text{ zł}$
Powyżej 127.001 zł	0 zł

Najwyższa kwota zmniejszająca podatek odpowiada wysokości kwoty wolnej i wynosi 8 000 zł. Kwota zmniejszająca podatek dla podstawy opodatkowania nieprzekraczającej 8000 zł wynosi 1420 zł. Podatnicy, których podstawa opodatkowania nie przekroczy 8000 zł, nie będą więc zobowiązani do uiszczenia zobowiązania podatkowego. Nadal jednak będzie ciążył na nich obowiązek złożenia zeznania podatkowego do właściwego urzędu skarbowego.

Poza możliwością odliczenia kwoty zmniejszającej podatek istnieją także ogólne zasady, które uprawniają płatników do odliczenia kwoty wolnej od podatku przy obliczaniu miesięcznych zaliczek na podatek dochodowy. Zasady te znajdują zastosowanie jednak tylko w przypadku zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Od 1 października 2019 r., w sytuacji, gdy dochody podatnika nie przekroczą górnej granicy progu podatkowego kwotę wolną od podatku można odliczyć tylko do wysokości 525,12 zł rocznie, czyli 43,76 zł miesięcznie. Płatnik nie może stosować dotychczasowej kwoty zmniejszającej czyli 556,02 zł (czyli 46,34 zł miesięcznie). Gdy dochody podatnika przekroczą kwotę progu podatkowego brak jest możliwości pomniejszenia zaliczki miesięcznej o kwotę zmniejszającą podatek. W sytuacji, w której podatnikowi w trakcie roku odliczana byłaby kwota wolna, zobowiązany byłby on do uiszczenia powstałej niedopłaty w rocznym zeznaniu podatkowym.

W przypadku prowadzenia działalności gospodarczej, kwotę zmniejszającą podatek mają możliwość uwzględnić tylko przedsiębiorcy rozliczający się na zasadach ogólnych. Swojego zobowiązania wobec fiskusa nie mogą zmniejszyć więc osoby rozliczające się w oparciu o podatek liniowy, kartę podatkową czy ryczałt od przychodów. W przypadku, gdy osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę prowadzi również działalność gospodarczą, kwotę zmniejszającą podatek uwzględnia się tylko z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Podatnik powinien poinformować więc pracodawcę o rozpoczęciu prowadzenia działalności gospodarczej, nie może bowiem zastosować odliczenia jednocześnie z dwóch tytułów. Podatnik zobowiązany jest do samodzielnego obliczenia wysokości zaliczki na podatek dochodowy i uiszczenia jej na konto właściwego urzędu skarbowego.

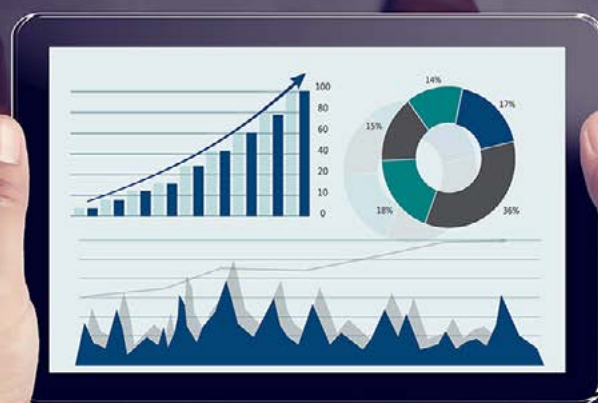
Podatnik prowadzący działalność gospodarczą zaczyna uiszczać zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych w momencie, w którym jego dochody od początku roku podatkowego przekroczą minimum podatkowe, czyli kwotę powodującą obowiązek zapłacenia podatku. Zaliczkę za ten miesiąc ustala się według zasad ogólnych. Zaliczki za kolejne miesiące uiszcza się w wysokości różnicy między podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku a sumą zaliczek za miesiące poprzedzające. Zaliczki na podatek dochodowy z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej uiszcza się w terminie do 20. dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Zaliczki kwartalne podatnicy wpłacają w terminie do 20. dnia każdego miesiąca następującego po kwartale, za który wpłacana jest zaliczka. Zaliczkę za ostatni miesiąc lub ostatni kwartał roku podatkowego podatnik wpłaca w terminie do 20 stycznia następnego roku podatkowego.

Karolina Demska

Konsultant w dziale doradztwa podatkowego w zespole ds. PIT w KPMG w Polsce

Wskaźniki i stawki

SKALA PODATKOWA W 2020 R.

Podstawa obliczenia podatku		Podatek wynosi	
ponad	do		
-	85.528 zł	17%	minus kwota zmniejszająca podatek
85.528 zł	-	14.539 zł 76 gr + 32% nadwyżki ponad 85.528 zł	
Podstawa obliczenia podatku		Kwota zmniejszająca podatek odliczana w rocznym obliczeniu podatku lub zeznaniu	
ponad	do		
	8.000 zł	1.360 zł	
8.000 zł	13.000 zł	1360 zł - [834,88 zł x (podstawa obliczenia podatku - 8.000 zł) / 5000 zł]	
13.000 zł	85.528 zł	525,12 zł	
85.528 zł	127.000 zł	525,12 - [525,12 × (podstawa obliczenia podatku – 85 528) / 41 472]	
127.000 zł		brak kwoty zmniejszającej podatek	
Podstawa obliczenia podatku		Kwota zmniejszająca podatek stosowana przez podatnika na etapie obliczania zaliczek na podatek	
ponad	do		
	85.528 zł	556,02 zł	
85.528 zł		brak kwoty zmniejszającej podatek	

Podstawa prawna: art. 27 ust. 1, 1a i 1b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387 z późn. zm.).

KOSZTY UZYSKANIA PRZYCHODÓW

Pracownik uzyskujący przychody	Kwota miesięczna (zł)	Kwota roczna (zł)
	od 1.01.2020 r. do 31.12.2020 r.	
z tytułu jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej	250	łącznie nie więcej niż 3.000
równocześnie z tytułu więcej niż jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej	z każdego z tych stosunków 250	łącznie nie więcej niż 4.500
z tytułu jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, gdy miejsce stałego lub czasowego zamieszkania pracownika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a pracownik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę	300	łącznie nie więcej niż 3.600
równocześnie z tytułu więcej niż jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, gdy miejsce stałego lub czasowego zamieszkania pracownika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a pracownik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę	z każdego z tych stosunków 300	łącznie nie więcej niż 5.400

STAWKI ZA 1 KM PRZEBIEGU POJAZDU

Stawka za 1 km przebiegu:	
a) samochodu osobowego	
– o poj. skok. do 900 cm ³	0,5214
– o poj. skok. pow. 900 cm ³	0,8358
b) motocykla	0,2302
c) motoroweru	0,1382

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002 r. nr 27, poz. 271 ze zm.).

KWOTY RYCZAŁTU ZA UŻYWANIE PRZEZ PRACOWNIKÓW SAMOCHODÓW SŁUŻBOWYCH DO CELÓW PRYWATNYCH

Samochód	Kwota ryczału
o pojemności silnika do 1.600 cm ³	250 zł miesięcznie
o pojemności silnika powyżej 1.600 cm ³	400 zł miesięcznie

W przypadku wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych przez część miesiąca, wartość świadczenia ustala się za każdy dzień wykorzystywania samochodu do celów prywatnych w wysokości 1/30 ww. kwot.

Jeżeli świadczenie przysługujące pracownikowi z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych jest częściowo odpłatne, to przychodem pracownika jest różnica pomiędzy wartością ustaloną według ww. zasad i odpłatnością ponoszoną przez pracownika.

Podstawa prawna: Art. 12 ust. 2a-2c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387 z późn. zm.).

RYCZAŁTY PRZYSŁUGUJĄCE Z TYTUŁU PODRÓŻY KRAJOWEJ

Dieta (pełna)	30,00 zł
Ryczałt za nocleg (150% diety)	45,00 zł
Ryczałt na dojazdy (20% diety)	6 zł

Podstawa prawna:

Art. 12 ust. 2a-2c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509 ze zm.).

SKŁADKI NA UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE ORAZ UBEZPIECZENIE ZDROWOTNE

Rodzaj ubezpieczenia	Sposób finansowania		
	pracodawca	pracownik	Razem
Emerytalne*	9,76%	9,76%	19,52%
Rentowe*	6,50%	1,50%	8,00%
Fundusz Emerytur Pomostowych (FEP)*/**	1,50%	–	1,50%
Chorobowe	–	2,45%	2,45%
Wypadkowe**	0,67%-3,33%	–	0,67%-3,33%
Fundusz Pracy (FP)****	2,45%	–	2,45%
Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP)	0,10%	–	0,10%
Razem (do 156 810 zł)	19,48%-22,14%	13,71%	33,19%-35,85%
Razem (powyżej 156 810 zł)	3,22%-5,88%	2,45%	5,67%-8,33%

* Składki emerytalne i rentowe oraz FEP naliczane są tylko do osiągnięcia rocznego ograniczenia podstawy wymiaru tych składek, który w 2020 r. wynosi 156 810 zł (M.P. 2019 poz. 1147).

** Stopa procentowa tej składki ustalana jest zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29.11.2002 r. (j.t. Dz.U. z 2019 r. poz. 757 z późn. zm.)

*** Składka FEP opłacana jest za pracowników urodzonych po 31.12.1948 r. i wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

**** Część składki FP, w wysokości 0,15 p.proc. przeznaczona jest na Solidarnościowy Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych. Składek FP nie opłaca się za kobiety powyżej 55 lat i mężczyzn powyżej 60 lat.

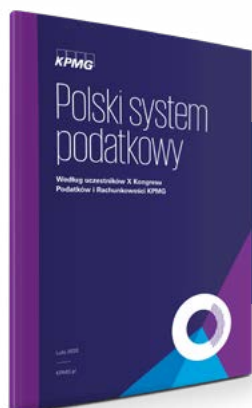
Publikacje

Frontiers in tax

Punkt Zwrotny

**Polski system podatkowy
wg uczestników X
Kongresu Podatków
i Rachunkowości KPMG**

**Oddelegowanie
pracownika
za granicę**

**Zniesienie limitu składek
ZUS z perspektywy firm
działających w Polsce**

**Podatkowe
Podsumowanie
Tygodnia (podcast)**

Kontakt

KPMG Poland

KPMG w Polsce

ul. Inflancka 4A
00-189 Warszawa
T: +48 22 528 11 00
F: +48 22 528 10 09
E: kpmg@kpmg.pl

Andrzej Marczak

Doradztwo podatkowe

Partner
E: amarczak@kpmg.pl
T: +48 22 528 11 76

Mateusz Kobylński

Doradztwo podatkowe

Partner
E: mkobylinski@kpmg.pl
T: +48 22 528 11 91

Grzegorz Grochowina

Doradztwo podatkowe

Starszy menedżer
E: ggrochowina@kpmg.pl
T: +48 12 424 94 90

Znajdź nas:

kpmg.pl

youtube.com/kpmgpoland

facebook.com/kpmgpoland

twitter.com/kpmgpoland

linkedin.com/company/kpmg_poland

instagram.com/kpmgpoland

pinterest.com/kpmgpoland

Biura KPMG w Polsce

Warszawa

ul. Inflancka 4A
00-189 Warszawa
T: +48 22 528 11 00
F: +48 22 528 10 09
E: kpmg@kpmg.pl

Kraków

ul. Opolska 114
31-323 Kraków
T: +48 12 424 94 00
F: +48 12 424 94 01
E: krakow@kpmg.pl

Poznań

ul. Roosevelta 22
60-829 Poznań
T: +48 61 845 46 00
F: +48 61 845 46 01
E: poznan@kpmg.pl

Wrocław

ul. Szczytnicka 11
50-382 Wrocław
T: +48 71 370 49 00
F: +48 71 370 49 01
E: wroclaw@kpmg.pl

Gdańsk

al. Zwycięstwa 13A
80-219 Gdańsk
T: +48 58 772 95 00
F: +48 58 772 95 01
E: gdansk@kpmg.pl

Katowice

ul. Francuska 36
40-028 Katowice
T: +48 32 778 88 00
F: +48 32 778 88 10
E: katowice@kpmg.pl

Łódź

ul. Składowa 35
90-127 Łódź
T: +48 42 232 77 00
F: +48 42 232 77 01
E: lodz@kpmg.pl

© 2020 KPMG Tax M. Michna sp.k. jest polską spółką komandytową i członkiem sieci KPMG składającej się z niezależnych spółek członkowskich stowarzyszonych z KPMG International Cooperative ("KPMG International"), podmiotem prawa szwajcarskiego. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Nazwa i logo KPMG są zastrzeżonymi znakami towarowymi bądź znakami towarowymi KPMG International.

Informacje zawarte w niniejszej publikacji mają charakter ogólny i nie odnoszą się do sytuacji konkretnej firmy. Ze względu na szybkość zmian zachodzących w polskim prawodawstwie prosimy o upewnienie się w dniu zapoznania się z niniejszą publikacją, czy informacje w niej zawarte są wciąż aktualne. Przed podjęciem konkretnych decyzji proponujemy skonsultowanie ich z naszymi doradcami.

kpmg.pl